

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrhund (S):

Jeg skal blot sige til hr. Poul Nødgaard, at jeg glæder mig til, at vi skal behandle det næste forslag på dagsordenen. Hr. Poul Nødgaard stod for et øjeblik siden og sagde, han gerne ville være med til at lave konstruktive løsninger.

Så skal jeg i øvrigt sige til hr. Sønderby, at når jeg brugte så stærkt et udtryk – og jeg gjorde udtrykkelig opmærksom på det – som det grå arbejdsmarked, var det, fordi Arbejdstilsynet, domstolene, de faglige organisationer, erhvervsskolerne, folkeskolen, folkeskolelærere osv. påpeger, at der er masser af problemfelter i det, der hedder børns og unges fritidsjob.

Og så vil jeg til sidst sige endnu en gang: Fra Socialdemokratiets side ligger der ikke nogen som helst intentioner om at forhindre børn og unge i at udføre fritidsjob. Omvendt må jeg sige, at jeg synes, når man har lyttet til debatten her, at der er sådan svingende rundt i luften her nogle intentioner, der går på, at man for enhver pris helst skulle undgå, at man får belyst disse ting.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Jeg må sige til hr. Poul Erik Dyrhund, der virkede meget sønderknust, da han erkendte, at der var noget, han ikke havde opdaget om dette ansættelsesbevis, at det er der bestemt ingen grund til. Ingen kan vide alt her i tilværelsen, ikke engang en minister kan vide alt. Det skete altså engang i 1991, og jeg skal naturligvis gerne stille det vedtagne direktivforslag til rådighed for Arbejdsmarkedsudvalget, naturligvis, ikke ét ondt ord i den anledning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Helge Sander):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 68:

Forslag til folketingsbeslutning om forebyggelse af vold mod børn og unge på arbejdsmarkedet og af arbejdsskader.

Af Poul Erik Dyrhund (S) m.fl.
(Fremsat 7/2 92).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Til den første del af det socialdemokratiske forslag vil jeg gerne sige, at det naturligvis også ligger regeringen på sinde at sikre børn og unge på arbejdsmarkedet. Arbejdsministeriet er faktisk allerede i gang, idet vi også har et forslag på bordet netop om børns og unges alenearbejde.

Forslaget går ud på at ændre § 16 i bekendtgørelsen om børns og unges farlige arbejde, så det kommer til at fremgå, at unge ikke må arbejde alene, såfremt arbejdet kan medføre særlig risiko for, at de udsættes for vold. Forslaget, der i øjeblikket behandles af arbejdsmarkedets parter i Arbejds miljørådet, vil sammen med den mulighed, som Arbejdstilsynet allerede har for at nedlægge forbud, stramme væsentligt op på området. Man kan sige, at den eneste forskel mellem de nugældende regler og det socialdemokratiske forslag er, at der i dag skal ske en konkret vurdering, inden der nedlægges forbud mod børns og unges alenearbejde.

Jeg synes ikke umiddelbart, at en situation, hvor Arbejdstilsynet kan udstede forbud for hele brancher eller dele af brancher, er en særlig god idé. Det synes Arbejdstilsynet i øvrigt heller ikke. Reglerne om børns og unges farlige arbejde er således og bør være systematiseret ud fra risici ved nærmere angivne arbejdsprocesser og ikke tilfældigt inddelt efter brancher.

Når dette er sagt, vil jeg medgive, at også jeg finder, at der kan være et behov for at udstede et forbud mod, at børn og unge udfører pengetransporter. Her er faren for vold og trussel om vold mod de pågældende ifølge sagens natur ganske rigtigt særlig stor, men jeg ser hellere, at dette forbud mod pengetransporter indar-

[Arbejdsministeren]

bejdes direkte i bekendtgørelsen om unges farlige arbejde.

Til forslaget anden del skal jeg sige, at ideen om at iværksætte en kampagne, der har til formål at oplyse om arbejdsmiljøreglerne for børn og unge, er rigtig god, men også her er vi allerede på banen. Således blev der med udgangspunkt i regeringens handlingsplan for børn fra 1988 nedsat en arbejdsgruppe med medlemmer fra Arbejdsministeriet og Undervisningsministeriet. Man skulle her tilvejebringe undervisningsmateriale til arbejdsmiljøundervisning samt iværksætte en informationskampagne med forældre, elever og lærere som primære målgrupper.

Kampagnen, der havde deltagelse af arbejdsmarkedets parter, blev gennemført i september-oktober 1991. Der blev afholdt 14 møder i hele landet, et i hvert amt, og deltagerne var erhvervs- og uddannelseskonsulenter fra alle landets kommuner. Nu kan jeg se, at hr. Glønborg desværre ikke er til stede, men ellers ved jeg i hvert fald, at hr. Glønborg og jeg er fuldstændig enige om, at det er en særdeles kvalificeret persongruppe, de såkaldte erhvervs- og uddannelseskonsulenter. Disse har herefter afholdt møder med lokale skolevejledere, og det er også en meget kvalificeret forsamling, som i indeværende år formidler informationer videre til klasselærere – det er også udmærkede mennesker – elever og forældre, og så kan man næsten ikke undlade at sige, at det også er en kvalificeret personkreds.

Det er altså et arbejde, der er i fuld gang. De foreløbige meldinger tyder på, at der fra børnenes side er en stor interesse for at arbejde med og forstå arbejdsmiljøspørgsmål.

Også på andre fronter er der aktiviteter, når det drejer sig om børns og unges arbejdsmiljø. Nationalkomiteen for arbejdsmiljøåret med repræsentanter fra alle dele af arbejdsmarkedet iværksætter således også et større projekt, der retter sig mod forebyggelse af arbejdsskader hos børn og unge. Også denne kampagne vil i hvert amt sætte fokus på arbejdsmiljøet og søge at aktivere børn og unge om arbejdsmiljøspørgsmål.

Nationalkomiteen har endvidere besluttet at støtte en lang række andre projekter. Lad mig i flæng nævne projekter som Arbejdsmiljøuddannelse af unge, som er på vej ud i erhvervslivet, Børnearbejde og forældre, Skoleelevers er-

hvervsarbejde, Sikker jobstart, Arbejdsmiljøet for unge i landbruget, Unge – teater og arbejdsmiljø.

Ud over disse aktiviteter arbejder Arbejdstilsynet og Arbejdsmiljøfonden på en debatskabende bog samt videofilm, som bl.a. kan benyttes ved undervisning af børn og unge i folkeskolen, på tekniske skoler osv.

Når Socialdemokratiet således foreslår, at der iværksættes en kampagne i anledning af arbejdsmiljøåret, må jeg sige nej af den simple grund, at det er allerede sat i gang. Ja, der er faktisk sat op til flere kampanjer i gang. Jeg synes, vi nu skal se, hvad alle disse gode kræfter kan få ud af dette arbejde, som jeg synes i sit omfang ser imponerende ud, før vi overvejer at søsætte nye initiativer. Så jeg kan altså ikke tilslutte mig hr. Poul Erik Dyrlands og Socialdemokratiets forslag.

Pia Christmas-Møller (KF):

Fra Det Konservative Folkepartis side skal der lyde en stor tak, fordi Socialdemokratiet på denne måde tager et meget vigtigt emne op. Vi er meget optaget af at sikre børn og unge på arbejdsmarkedet mod arbejdsskader og imod vold, men vi mener ikke, at Socialdemokratiets forslag er egnet til gennemførelse.

Det gør vi ikke, fordi der allerede på nuværende tidspunkt rent faktisk ligger et forslag i Arbejdsmiljørådet til ændring af bekendtgørelsen. Vi mener, at Arbejdstilsynet allerede i dag har mulighed for at nedlægge konkrete forbud, og det vil være meget forkert, hvis vi nu begynder via lovgivning at udstede mulighed for generelle branchevise forbud. Jeg tror, det er vigtigt, man tager udgangspunkt i den konkrete virksomhed og bedømmer færemomenterne dér. Og når det er sagt, skal man også lige huske, at det at stå alene på en tankstation i det indre København også kan være temmelig farligt for en ældre dame eller en ældre mand. Og der vil være behov for, at man tager andre ting i brug end lige nøjagtig forbud, der relaterer sig til alder.

Jeg mener, at vi allerede nu har en række kampagneforløb i gang i forhold til EF's arbejdsmiljøår. Jeg synes ikke, der er brug for, at vi igennem dette beslutningsforslag opfordrer regeringen til yderligere at iværksætte oplysningskampanjer. Jeg mener, arbejdsministeren har redegjort for de mange initiativer, der

[Pia Christmas-Møller]

allerede er taget i den anledning, og også for de initiativer, som står lige for døren.

Så alt i alt mener jeg, at intentionerne bag Socialdemokratiets forslag er rigtige nok. Vi skal være meget opmærksomme på hele dette område, men jeg mener ikke, vi har brug for at vedtage beslutningsforslaget, sådan som det ser ud på nuværende tidspunkt. Dertil er det for upræcist på den ene side og på den anden side for præcist. Det går ind på nogle felter, hvor vi i øjeblikket allerede har nogle ganske gode operationsmuligheder. Så vi afviser Socialdemokratiets forslag.

Sønderby (V):

For ikke at forlænge debatten vil jeg starte med at være venlig over for hr. Poul Erik Dyrland, for så har vi vel en chance for, at vi ikke skal snakke alt for længe om dette her.

Vi er for så vidt ikke uenige i, at vi skal sikre de unge på arbejdspladserne. Jeg synes bare, at hr. Poul Erik Dyrland burde have undersøgt, hvad arbejdsministeren har sat i gang, for arbejdsministeren gjorde jo meget klart rede for, at Arbejdsmiljørådet er i gang med dette her. Og hvis det kan klares med en ændring af bekendtgørelsen, er det egentlig unødvendigt, at vi bruger lang tid på dette her. Arbejdsministeren har meget nøje gjort rede for, hvad det er, man arbejder med, og det tror jeg vi skal vente på.

Nu er det jo ikke et specielt arbejdspladsproblem, for børn kommer også ud i voldssituationer andre steder. Så skal man til at undersøge, hvor mange der udsættes for vold på gaden osv., og så skal man jo sætte en masse undersøgelser i gang. Vi har haft nogle grimme eksempler på vold på arbejdspladserne, og det har man så i Arbejdsmiljørådet taget højde for og kan klare det i bekendtgørelsen. Så det synes vi egentlig er på vej til at blive løst. Det er så også roser til forslagsstillerne, for det har de ikke vidst, men de har i hvert fald ramt samme område, som arbejdsministeren har, og også det område, som Arbejdsmiljørådet har haft kik på. Det synes vi er i orden.

Med hensyn til den yderligere information om arbejdsmiljøssager: Nu har vi drøftet de unge meget her i eftermiddag, og det hænger måske lidt sammen med det, som arbejdsministeren også sagde, at der har jo været sat en masse arbejde i gang fra Undervisningsministeriets

side, fra arbejdsministerens side, for at fortælle de unge om disse regler, og det har måske skærpet interessen. Det kan godt være, at det nogle steder ikke har fungeret lige så godt som andre steder, men det tror jeg vil falde på plads.

Vi kan ikke støtte dette forslag; vi kan støtte ideen i det, så vi kan ikke gå imod forslaget og sige, at det, der står i forslaget, ikke er godt nok, for det har arbejdsministeren sat i gang. Vi kan selvfølgelig fortsætte behandlingen af forslaget i Folketinget og i udvalget få at vide, hvad arbejdsministeren har sat i gang. Derefter tror jeg at også hr. Poul Erik Dyrland vil sige, at så behøver vi ikke dette forslag.

Tommy Dinesen (SF):

Jeg synes, det er nogle store problemer, der her bliver rejst, og desværre har vi ikke løsninger på dem alle sammen. Jeg må desværre nok indrømme, at vold på arbejdspladsen, og dér tænker jeg på røveri på benzintanke osv., nok ikke er et problem, der bliver løst af, at vi får diskuteret det herinde, bare det var så let. Man kan også se, at selv om man f.eks. har lavet videoovervågning i banker og andre steder, sker der stadig røverier; de hører til avisernes daglige historier.

Der er ridset en hel del ting op i forslaget, som måske kan have en præventiv virkning. En af de ting jeg mener man måske også burde have med, er det, som man f.eks. bruger inden for DSB, hvis en selvmorder springer ud foran et tog, nemlig psykologhjælp. Det har, efter hvad jeg har fået oplyst, vist sig at være meget godt i den slags tilfælde.

De ting, der ligger i dette forslag, mener vi, ligesom jeg var lidt inde på, burde undersøges af den kommission, som forslagsstilleren var inde på under det forrige forslag, så vi kunne få noget mere at vide og nogle forslag til løsningsmodeller. Vi burde måske under udvalgsarbejdet få en oversigt fra ministeren over, hvad der er ved at være i gang på disse områder, for det er normalt ikke noget, vi selv bliver orienteret om, uden at vi beder om det, og jeg har i hvert fald ikke set noget om det i Arbejdsmarkedsudvalget i et stykke tid, så det mener jeg vi skal have til gennemsyn, inden vi går videre med dette forslag.

Poul Nødgaard (FP):

[Poul Nødgaard]

Det socialdemokratiske forslag er faktisk forbud på forbud i form af det offentliges indblanding i snart sagt alle detaljer, og hvorfor dog det? Tænk, hvis Socialdemokratiet kunne have mødt med et forslag, der indeholdt det ene forslag efter det andet til mindskelse af vold mod børn i form af anvisninger på præventive foranstaltninger, som der er ganske få af i det foreliggende forslag. I stedet ser vi et socialdemokratisk forslag, der giver bunker af administration og ingen garanti for, at antallet af overfald på børn mindskes.

Efter Fremskridtspartiets opfattelse er børn forældrenes ansvar, og det er også op til forældrene i et samarbejde med virksomheder osv. at sikre, at deres børn arbejder under betryggende forhold. I øvrigt må vi heller ikke glemme, at Arbejdstilsynet – det har vi været inde på flere gange i dag – allerede fører tilsyn med virksomhederne og har pligt til at påtale ulovligheder af den art, som forslaget omhandler.

I kraft af bl.a. det, jeg her har fremført, finder Fremskridtspartiet forslaget til folketingsbeslutning for overflødig, da vores nuværende bestemmelser på god vis mindsker risikoen for overfald. Socialdemokratiet må heller ikke glemme, at uanset hvilket apparat det offentlige sætter i gang, vil der altid opstå situationer, hvor noget går galt. Det har vi også været inde på flere gange i dag med hensyn til trafik osv.

Med dette vil jeg blot ganske kort sige, at Fremskridtspartiet ikke kan støtte det foreliggende forslag, som ikke indeholder nogen sikkerhed for, at der opnås forbedringer i forhold til de eksisterende bestemmelser. Hvad der er helt sikkert, er imidlertid, at det socialdemokratiske forslag vil give store administrative omkostninger, og det er ikke det, Danmark har aller mest brug for.

Glønborg (KRF):

Jeg synes, at Socialdemokratiet med dette forslag trækker nogle alvorlige problemer frem til behandling, og jeg synes, det er rimeligt, at man så også glæder sig over alt det, ministeren kunne fortælle var sket. Et af de mest kontante svar, man kan få, når man fremsætter et ønske, er da: Kære ven, det er alt sket, som du ville! Så kan man selvfølgelig godt give sig til at granske det svar nøjere, man har fået, og se, om der nu er dækning for at sige »alt«, men der er i det mindste dækning for at sige, at no-

get af det, man har ønsket, er i fuld gang. Spørgsmålet er, om ikke Socialdemokratiet skulle vende problemet endnu en gang og se, om der egentlig er brug for at fremsætte netop dette beslutningsforslag.

Men nu er det altså fremsat, og lad os så kigge på det i udvalget, men jeg føler mig ikke helt overbevist om, at der er brug for at gennemføre det. Der kan måske være brug for på anden vis at sikre, at de ting, som arbejdsministeren ikke har nævnt, men som Socialdemokratiet gerne ville have igennem med sit forslag, også sker på en eller anden måde.

Jeg vil da gerne bekræfte over for arbejdsministeren, at der er mange gode initiativer i gang, og jeg er glad for, at arbejdsministeren henviser til vores tidligere fælles arbejdsområde og kan bekræfte, at der også dér foregår en god orientering om vilkårene for de forskellige former for arbejde.

Poul Erik Dyrland (S):

Allerførst skal jeg sige tak til de partier, som har givet klare signaler til dette forslag om, at de sådan mere eller mindre er enige med Socialdemokratiet. Det gælder bl.a. Kristeligt Folkeparti. Jeg opfattede hr. Glønborg således, at Kristeligt Folkeparti er enig i forslagens intentioner og også vil være med til at kigge på disse ting i udvalget.

Jeg skal sige til hr. Poul Nødgaard, at hr. Poul Nødgaards gode intentioner ikke holdt ret længe. De holdt ikke længere, end fra vi behandlede sidste forslag, og til vi nåede frem til dette forslag, så hørte vi den sædvanlige sang fra Fremskridtspartiets side, og det skal jeg egentlig ikke beskæftige mig ret meget mere med.

Jeg skal også sige tak til hr. Tommy Dinesen fra SF, for jeg opfattede også hr. Tommy Dinesen således, at man er parat til at kigge på disse ting i udvalgsarbejdet.

Så skal jeg sige til regeringspartierne og til arbejdsministeren, at jeg er glad for, at ministeren kunne remse en lang række oplysningsmæssige initiativer op, som jeg finder overordentlig positive.

I øvrigt skal jeg tilføje, at når Socialdemokratiet foreslår en oplysningskampagne, er det for at være helt ærlig ikke noget, vi selv har fundet på. Dansk Arbejdsgiverforening, Håndværksrådet, LO og stort set alle de brancheor-

[Poul Erik Dyrlund]

ganisationer, der beskæftiger sig med arbejdsmarkedet, pegede så sent som i efteråret på, at der var behov for oplysning. Det er faktisk den tråd, som vi fra Socialdemokratiets side har taget op i denne sag, og vi mener egentlig, at der i hvert fald er behov for noget målrettet.

Ministeren ridsede en lang række initiativer op, men vi har i hvert fald den opfattelse i Socialdemokratiet, at der er behov for noget særdeles målrettet over for forældrene for at få oplyst dem om, at det, deres poter beskæftiger sig med, kan få nogle livsvarige konsekvenser for dem. I hvert fald har en lang række af de alvorlige arbejdsmiljøssager og hjerneskadesager osv., der er dukket op tid efter anden, klart afsløret, at forældrene ikke er vidende om, hvad deres børn foretager sig, når de er på arbejdspladsen, og når vi så desværre i nogle situationer er så uheldige, at de pågældende arbejdsgivere ikke er sig deres ansvar bevidst, skal det beklageligvis gå galt.

Med hensyn til forslaget om forbud mod alenearbejde vil jeg endnu en gang slå fast – hør nu efter hr. Poul Nødgaard – at Socialdemokratiet ingen som helst intentioner har om, at man skal forbyde de unge mennesker at tage fritidsjob. Tværtimod er vi af den opfattelse, at det er godt for de unge mennesker, at de igennem deres fritidsjob kan tage forskud på deres voksne erhvervsliv, men vi er til gengæld også helt klart af den opfattelse, at der er nogle unge mennesker, som har brug for en håndsrækning fra Folketinget, og det er dem, der arbejder inden for de røveritruede brancher, hvor det er en uomtvistelig kendsgerning, at der i 1989 var over 2.000 røverier mod tankstationer, kiosker, døgnkiosker og bagerforretninger. Tallet steg yderligere i 1990 efter Justitsministeriets oplysning med godt og vel 100 stykker, så der er altså et alvorligt problem her.

Jeg er glad for, at ministeren endnu en gang er på forkant, og jeg kan så stille spørgsmålet: Med hvad? Det er jeg meget spændt på at se, og jeg håber, at ministeren vil tilstille udvalget informationer og oplysning om de initiativer, som ministeren er i gang med, for jeg skal på forhånd sige til ministeren, at Socialdemokratiet lægger meget vægt på, at de initiativer, der nu tages, hvad enten det så bliver i kraft af Socialdemokratiets beslutningsforslag eller af ministerens initiativer, skal være af forebyggende karakter. Det skal ikke være sådan, som vi

kender § 16 i dag, at man kan nedlægge forbud mod at beskæftige unge, men kommer halsende, når skaden er sket. Det er en væsentlig pointe for Socialdemokratiet, at vi tager fat på forebyggende elementer, så kan vi diskutere metoderne og måden at gøre tingene på bagefter. Tiden vil så vise, om de initiativer, ministeren her har gjort rede for, kan leve op til de krav, som Socialdemokratiet stiller for at kunne sige: Den er helt fin, minister!

Men vi er i hvert fald parat til at kigge på tingene, for vi mener, at det er en virkelig alvorlig sag at tage fat på, og jeg håber, at vi i fællesskab kan finde ud af det i Tinget.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Jeg noterede, at hr. Poul Erik Dyrlund udtrykte glæde over den lange stribe af initiativer, som allerede er taget, men jeg synes alligevel, at glæden blev formuleret med en lille undertone af irritation over, at vi kunne dokumentere, hvor meget vi faktisk har i gang.

Selvfølgelig vil jeg da meget gerne informere Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg om alle disse mange spændende initiativer, men der bliver altså tale om en omfattende papirmængde.

I øvrigt synes jeg, at det vigtige i sagen er, at vi er helt enige om retningen af det arbejde, som vi har diskuteret her. Vi har en lang stribe af gode initiativer på vej, hvad angår oplysninger over for børn og unge og det dybt alvorlige problem med børns og unges alenearbejde. Vi skal finde en facon, dels så tingene kan fungere, dels så vi i videst muligt omfang beskytter børn og unge, der er i de situationer.

Jeg har set lister over overfald fra de enkelte politikredse, som jeg bestemt ikke bryder mig om, og det er også baggrunden for, at jeg faktisk er parat til at gå ganske langt med hensyn til at forhindre, at disse situationer opstår, hvilket det forslag, der ligger i Arbejdsmiljørådet, også bærer præg af. Men lad os nu se, hvad parterne melder tilbage, før vi tager endelig stilling.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Jeg er meget ked af, at ministeren har misforstået mig, det må være mit tonefald her sidst på dagen tæt på weekenden osv., for jeg mener da, at jeg udtrykte tilfredshed med den lange

[Poul Erik Dyrland]

stribet initiativ af oplysende karakter, som ministeren har iværksat. Det, jeg gjorde opmærksom på, var, at når vi har fremsat dette, var det ikke engang, fordi vi selv havde fundet på det, men fordi hele erhvervslivet også i det sene efterår har råbt på mere oplysning. Jeg påpegede også det specifikke element, der handler om oplysning til forældrene, for det er utrolig vigtigt, at også forældrene bliver oplyst om disse ting.

Endelig skal jeg slutte med at stille ministeren et lille spørgsmål: Kunne ministeren løfte sløret så meget for de initiativer, som ministeren er i gang med vedrørende forbud mod alenearbejde, at ministeren kunne fortælle Tinget, om der er forebyggende elementer i det? Så kunne jeg om ikke andet da få stillet min nysgerrighed her til weekenden.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Der er i allerhøjeste grad forebyggende elementer i det, men det er fortsat ud fra en konkret vurdering, at der bliver taget stilling til, hvorvidt der skal være forbud eller ej.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Kirsten Jacobsen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag,

betrager jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Fjerde næstformand (Kirsten Jacobsen):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Retsudvalget (27/2 92):

Udtræder: Arne Melchior (CD)

Nyt medl.: Sonja Albrink (CD)

Udtræder: Svend Aage Jensen (CD)

Ny stedf.: Arne Melchior (CD)

Sundhedsudvalget (27/2 92):

Udtræder: Bente Juncker (CD)

Ny stedf.: Arne Melchior (CD)

Arbejdsmarkedsudvalget (27/2 92):

Udtræder: Henning Andersen (KF)

Ny stedf.: Grethe Fenger Møller (KF)

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 10. marts 1992 kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Med hensyn til de øvrige møder i den pågældende uge skal jeg henvise til den omdelte mødeplan.

Mødet hævet kl. 15.18